

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση ΕΠΑ: 25/2021

Αρ. Φακέλου: 11.17.010.16

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2008

Καταγγελία της εταιρείας Alpha Electric House Ltd εναντίον της εταιρείας Fissler GmbH

Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού:

κα Λουκία Χριστοδούλου	Πρόεδρος
κ. Ανδρέας Καρύδης	Μέλος
κ. Παναγιώτης Ουστάς	Μέλος
κ. Άριστος Αριστείδου Παλούζας	Μέλος
κ. Πολυνείκης-Παναγιώτης Χαραλαμπίδης	Μέλος

Ημερομηνία απόφασης: 4 Μαΐου 2021

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού (στο εξής η «Επιτροπή») εξέτασε το θέμα του υπολογισμού του διοικητικού προστίμου μετά την έκδοση της υπ' αριθμό 1457/2018 ακυρωτικής Απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου ημερομηνίας 16/3/2021 στην υπόθεση Alpha Electric House Ltd εναντίον της εταιρείας Fissler GmbH (Απόφαση ΕΠΑ: 22/2018).

Τα Μέλη της Επιτροπής αφού διεξήλθαν το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου, μελέτησαν αυτό, συζήτησαν και αντάλλαξαν κατ' ιδίαν απόψεις, εστίασαν την προσοχή τους στην αξιολόγηση των γεγονότων που συνθέτουν την παρούσα υπόθεση και σημείωσαν πως:

Στις 2/7/2010, η εταιρεία Alpha Electric House Ltd (στο εξής η «Alpha Electric») υπέβαλε προς την Επιτροπή καταγγελία εναντίον της εταιρείας Fissler GmbH (στο εξής η «Fissler GmbH») για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 6(2) του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου, Ν. 13(Ι)/2008 ως αυτό έχει τροποποιηθεί (στο εξής ο «Νόμος»).

Στις 3/10/2012, η Επιτροπή αφού εξέτασε όλα τα ενώπιον της στοιχεία και δεδομένα, αποφάσισε ότι οι πράξεις και/ή παραλείψεις της καταγγελλόμενης εταιρείας Fissler GmBH, στο πλαίσιο συνεργασίας της με την Alpha Electric, συνιστούσαν καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 6(2) του Νόμου, στη βάση επιβολής αυθαίρετων όρων συναλλαγής. Στη βάση της διαπίστωσης παράβασης, η Επιτροπή επέβαλε στην εταιρείας Fissler GmBH, στη βάση του άρθρου 24(α) (i), διοικητικό πρόστιμο ύψους {...}%* επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της Fissler GmbH του έτους 2009, το οποίο ανερχόταν σε €{...}.

Η εταιρεία Fissler GmBH καταχώρησε προσφυγή κατά της νομιμότητας της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 3/10/2012. Το Διοικητικό Δικαστήριο στις 12/9/2016 ακύρωσε εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής (Προσφυγή υπ' αριθμό 2056/2012 Fissler GmBH και Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού). Το Διοικητικό Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση της Επιτροπής με ημερομηνία 3/10/2012 ως προς τη διαπίστωση παράβασης από την αιτήτρια των προνοιών του άρθρου 6(2) του Νόμου, σημειώνοντας πως δεν εντόπισε οποιοδήποτε λάθος ή πλάνη της Επιτροπής ή παράλειψης της ή έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας σε σχέση με τα ευρήματα της περί παραβίασης του άρθρου 6 (2) του Νόμου από την αιτήτρια.

Ειδικότερα, το Διοικητικό Δικαστήριο δέχτηκε και έκρινε ως ορθά: α) τη θέση της Επιτροπής, ότι το γεγονός πως η προτεινόμενη συμφωνία δεν είχε εν τέλει υπογραφεί και τεθεί σε ισχύ, δεν συνεπάγεται, ότι δεν υπήρξε παράβαση, β) την τοποθέτηση ότι η Επιτροπή στην απόφαση της έχει επισημάνει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής Ανταγωνισμού της Ελλάδος για τον καθορισμό διοικητικού προστίμου δεν την δεσμεύουν, αλλά ασκεί την εξουσία της στα πλαίσια που της ορίζει ο Νόμος, γ) τη θέση της Επιτροπής ότι σε κανένα στάδιο της ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίας η αιτήτρια έθεσε οποιοδήποτε θέμα σε σχέση με τα οικονομικά στοιχεία που προσκόμισε η καταγγέλλουσα, ενώ είχε πολλές φορές την ευκαιρία ως προς τούτο και δ) το συμπέρασμα της Επιτροπής σε σχέση με την δεσμευτικότητα και τις συνέπειες σε περίπτωση μη αποδοχής των όρων της προτεινόμενης προς την καταγγέλλουσα από την αιτήτρια συμφωνίας, καθώς και για το κατά πόσο η αιτήτρια ανταποκρίθηκε σε προσπάθεια συζήτησης και αλλαγής αυτών.

Περαιτέρω το Διοικητικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή κινήθηκε εντός των νομοθετικά επιτρεπτών ορίων όσον αφορά το ύψος του επιβληθέν προστίμου, πλην όμως, ενήργησε χωρίς τη δέουσα έρευνα και χωρίς να αποδώσει με επάρκεια τα συμπεράσματα και την αιτιολογία της, ως προς τα κριτήρια επιμέτρησης του προστίμου. Ειδικότερα, ανέφερε ότι η

* Οι αριθμοί και/ή τα στοιχεία που παραλείπονται και δεν εμφανίζονται τόσο σε αυτό το σημείο, όσο και στη συνέχεια καλύπτονται από επιχειρηματικό/επαγγελματικό απόρρητο. Ενδεικτικό της παράλειψης είναι το σύμβολο {...}.

Επιτροπή δεν εξέτασε με την δέουσα προσοχή το θέμα της βαρύτητας της παράβασης εκ μέρους της αιτήτριας και ενήργησε υπό πλάνη υπό την έννοια, ότι δεν έδωσε τη θέση της, κατά πόσο θεωρεί την μη ύπαρξη ζημιάς στην καταγγέλλουσα ή γενικότερα στον ανταγωνισμό, ως μετριαστικό παράγοντα ή μη. Επίσης, ανέφερε ότι ούτε ο ισχυρισμός της αιτήτριας για υπαίτια συμπεριφορά της καταγγέλλουσας εξετάστηκε. Τέλος, το Διοικητικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τυχόν προθυμία, από μέρους της αιτήτριας, να ανταποκριθεί στην διερεύνηση της καταγγελίας εναντίον της, θα έπρεπε να συνυπολογιστεί από την Επιτροπή για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής, σύμφωνα με το άρθρο 24 του Νόμου.

Υπό το φως των πιο πάνω, το Διοικητικό Δικαστήριο έκρινε ως ορθή την απόφαση της Επιτροπής ως προς την παράβαση από την αιτήτρια των προνοιών του άρθρου 6 (2) του Νόμου. Ωστόσο, έκρινε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έπασχε ως προς την επάρκεια της έρευνας και αιτιολογίας σε σχέση με τα κριτήρια επιμέτρησης του διοικητικού προστίμου που επιβλήθηκε στην αιτήτρια και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς την επιβολή του διοικητικού προστίμου που ανερχόταν σε {...}% επί του κύκλου εργασιών της εταιρείας FISSLER GmbH για το 2009.

Η Επιτροπή στις 22/6/2018 σε συμμόρφωση με την υπό αναφορά απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου επανεξέτασε το ζήτημα της επιβολής του διοικητικού προστίμου και αφού αξιολόγησε όλα τα ενώπιον της στοιχεία και δεδομένα στη βάση του άρθρου 24(α)(i) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2008 αποφάσισε να επιβάλει στην εταιρεία Fissler GmbH διοικητικό πρόστιμο ύψους {...}% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της Fissler GmbH του έτους 2009, το οποίο ανερχόταν σε €168.441,63 (Εκατό Εξήντα Οκτώ Χιλιάδες Τετρακόσια Σαράντα Ένα Ευρώ και Εξήντα Τρία Σεντ).

Στις 11/7/2018 η Επιτροπή κοινοποίησε στην εταιρεία Fissler GmbH την υπό αναφορά απόφαση της. Η εταιρεία Fissler GmbH ακολούθως στις 24/9/2018 υπέβαλε στο Διοικητικό Δικαστήριο προσφυγή κατά της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 22/6/2018.

Στις 16/3/2021, το Διοικητικό Δικαστήριο στο πλαίσιο εξέτασης της προσφυγής αρ.1457/2018 έκρινε πως η Επιτροπή με την απόφασή της με αρ. 22/2018 ημερομηνίας 22/6/2018: «[...]/ συμμορφώθηκε με το ακυρωτικό αποτέλεσμα [της απόφασης του Δικαστηρίου στην προσφυγή αρ. 2056/2012], αφού κατά το στάδιο επιμέτρησης της ποινής χαρακτήρισε την παράβαση, υπό τα γεγονότα που περιβάλλουν την υπόθεση, ως προς τη φύση και την έκταση αυτής, ως ελαφριάς μορφής, αφού εξέτασε, απέρριψε τον ισχυρισμό περί ύπαρξης υπαίτιας συμπεριφοράς εκ μέρους της καταγγέλλουσας, υπό την υποκειμενική του σκοπιά για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής και προχώρησε στη διαπίστωση στο χαρακτηρισμό της χρονικής διάρκειας της παράβασης, ως μικρής διάρκειας.

Περαιτέρω, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ότι η υπό διαπίστωση παράβαση ήταν η πρώτη παράβαση από την αιτήτρια, ενώ ως προς το προβληθέν ζήτημα της συνεργασίας της αιτήτριας στην διερεύνηση, κρίθηκε από την Επιτροπή ως μη αποτελών λόγο μετριασμού της ποινής, στη βάση της υποχρέωσης που έχουν όλες οι επιχειρήσεις εναντίον των οποίων ασκείται έρευνας, να συνεργάζονται με την Επιτροπή.

Υπό αυτά τα δεδομένα, καταλήγω πως η Επιτροπή κατά την επίδικη επανεξέταση, συμμορφώθηκε πλήρως με τις κρίσεις της ακυρωτικής απόφασης και ο σχετικό λόγος ακύρωσης, απορρίπτεται.»

Περαιτέρω, το Διοικητικό Δικαστήριο σημείωσε πως: «Προβλήθηκε από την αιτήτρια ο ισχυρισμός πως με την προσβαλλόμενη απόφαση και την επιβολή αυξημένου διοικητικού προστίμου, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, έχει αντιστρατευθεί η βασική αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης του προσφεύγοντος (*reformatio in pejus*). Δεν έγινε όμως περαιτέρω αναφορά από την αιτήτρια, ως προς το κατά πόσο είναι δυνατή η εφαρμογή της εν λόγω αρχής, στην υπό κρίση περίπτωση.»

Σε σχέση με το ζήτημα αυτό το Διοικητικό Δικαστήριο αποφάσισε πως: «Εφόσον στις διαδικασίες ιεραρχικής προσφυγής, που εκ της φύσεως τους, αλλά και του σκοπού τους, λειτουργούν προς προστασία του διοικούμενου, είναι επιτρεπτή η χειροτέρευση της θέσης του προσφεύγοντος, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ή είναι επιτρεπτή η χειροτέρευση της θέση του, εάν τούτο επιτρέπει ο νόμος, κρίνεται ότι, και σε διαδικασίες εξέτασης παραβάσεων από ιδιώτες, που η νομοθεσία δίνει εξουσία σε διοικητικό όργανο να επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις και εν τη απουσία ρητής απαγορεύσεως εκ του νόμου είναι δυνατή η χειροτέρευση της θέσης του προσφεύγοντος, όπως εν προκειμένω της αιτήτριας, με την επιβολή, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, υψηλότερου διοικητικού προστίμου, νοουμένου όμως, ότι τέτοια χειροτέρευση δεν προσκρούει στις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου.»

Ωστόσο το Διοικητικό Δικαστήριο (στην προσφυγή αρ.1457/2018) έκρινε ως ακολούθως:

«Έχοντας κατά νου τα πιο πάνω αναφερόμενα, διαπιστώνω πως η Επιτροπή, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, ως προς την επιμέτρηση του διοικητικού προστίμου που θα επέβαλλε στην αιτήτρια, με δεδομένη πλέον τη διαπίστωση παράβασης στη βάση του άρθρου 6(2) του νόμου, αποφάσισε την επιβολή διοικητικού προστίμου αυξημένου κατά {...}%. Ενώ κατά την αρχική διαδικασία επέβαλε διοικητικό πρόστιμο υπολογιζόμενο στο {...}% του κύκλου εργασιών της αιτήτριας κατά το έτος 2009, κατά την παρούσα διαδικασία, επέβαλε διοικητικό πρόστιμο υπολογιζόμενο στο {...}% χωρίς να δώσει οποιαδήποτε επεξήγηση για την αύξηση αυτή και για το που την αποδίδει, κατά παράβαση της υποχρέωσης παροχής αιτιολογίας για τους λόγους που έχουν οδηγήσει στην κατάληξη αυτή.»

Η Επιτροπή, συμμορφούμενη με την απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου, επανεξετάζει και επιλαμβάνεται του ζητήματος που αφορά την επιβολή του διοικητικού προστίμου. Δεν παρίσταται η ανάγκη για εκ νέου ειδοποίηση της καταγγελλόμενης στη βάση του άρθρου 42 του Νόμου ή και για εκ νέου υποβολή παραστάσεων από την καταγγελλόμενη στη βάση του άρθρου 42 του Νόμου, αφού η Επιτροπή διαπιστώνει πως η καταγγελλόμενη κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου με την επιστολή της ημερομηνίας 27/8/2012 έχει καταθέσει εγγράφως τις παραστάσεις της αναφορικά με το ύψος του διοικητικού προστίμου, οι οποίες αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και είναι ενώπιον της Επιτροπής.

VII. Διοικητικό Πρόστιμο

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24(1) του Νόμου αρ.13(Ι)/2008, για κάθε παράβαση των άρθρων 3 και/ ή 6, την οποία διαπράττουν επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της να λαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα μέτρα:

«(α) να επιβάλλει τα πιο κάτω διοικητικά πρόστιμα ανερχόμενα, ανάλογα με τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης-

(i) μέχρι το δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών της επιχείρησης, ή

(ii) μέχρι το άθροισμα του δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης που είναι μέλος της παραβαίνουσας ένωσης επιχειρήσεων,

ο οποίος κύκλος εργασιών έλαβε χώρα κατά το έτος μέσα στο οποίο συντελέστηκε η παράβαση ή κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος [...].»

Επίσης, ως αναφέρεται στο άρθρο 42(1) του Νόμου: *«Τα διοικητικά πρόστιμα για παραβάσεις του παρόντος Νόμου [...] επιβάλλονται από την Επιτροπή, με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, κατόπιν διεξαγωγής έρευνας και αφού ληφθεί υπόψη η φύση και η σοβαρότητα της παράβασης σε κάθε περίπτωση.»*

Οι δικηγόροι της Fissler, υποβάλλοντας παραστάσεις¹ σχετικά με την επιβολή διοικητικού προστίμου από την Επιτροπή, ανέφεραν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

« Η διατάραξη της καλής και ομαλής συνεργασίας που υπήρχε μεταξύ των δύο εταιρειών προήλθε μετά από απρόβλεπτες και αντιφατικές κινήσεις της καταγγέλλουσας.

[...]Είναι σαφές ότι ακόμα και αν γινόταν δεκτό (πράγμα το οποίο κατηγορηματικά αρνούμαστε) ότι επεβλήθησαν από την Fissler αυθαίρετοι όροι συναλλαγής στην καταγγέλλουσα, αυτοί δεν

¹ Με σχετική επιστολή του ημερομηνίας 27 Αυγούστου 2012.

έγιναν αποδεκτοί από την τελευταία και κατ' επέκταση δεν προκάλεσαν οιονδήποτε αντίκτυπο ή ζημιά στην Καταγγέλλουσα».

«[...] Επίσης, δεν υπήρχε διάρκεια στην παράβαση και οιαδήποτε τυχόν παράβαση ήταν στιγμιαία. Τούτο διότι θα αφορούσε το διάστημα από την υποβολή από την Fissler την νέας γραπτής βελτιωμένης πρότασης συνεργασίας στις 26/10/2009 στην καταγγέλλουσα μέχρι την αποποίηση των όρων από την καταγγέλλουσα στις 20/11/2009. Η 18μηνη συνεργασία που ακολούθησε μέχρι τον τερματισμό της συνεργασίας των δύο εταιρειών ήταν στην βάση της μέχρι τότε συνεργασίας τους χωρίς να εφαρμόζονται ή τηρούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο οι όροι της προτεινόμενης Συμφωνίας».

«[...] η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού, όταν επιβάλλει πρόστιμα, κατ' αρχήν τα υπολογίζει ως ποσοστό επί των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων επιχείρησης που καταδικάσθηκε μόνο από προϊόντα ή υπηρεσίες που αφορούν την παράβαση, με κριτήριο τη σοβαρότητα της. Στη συνέχεια η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού προσαυξάνει το πρόστιμο αν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις. Αυτές είναι ιδίως η διάπραξη στο παρελθόν διαπιστωμένης παράβασης των κανόνων του ανταγωνισμού, η άρνηση συνεργασίας, ο ηγετικός ρόλος όπου υπάρχουν επιχειρήσεις συνεργοί, περιστάσεις δηλαδή οι οποίες δεν συντρέχουν στην επίδικη περίπτωση.»

« [...] η συμπεριφορά της Καταγγελλόμενης δεν θα μπορούσε να έχει δυσμενή οριζόντια αποτελέσματα στον ανταγωνισμό, διότι η κατάχρηση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης εκδηλώνεται μόνο σε κάθετη σχέση δηλαδή όχι έναντι των ανταγωνιστών συγκεκριμένης επιχείρησης. Δεν έχει όμως στην υπό εξέταση περίπτωση ούτε δυσμενή κάθετα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό διότι δεν συμβάλλει στον εξαναγκασμό προς τον καθορισμό τιμών αγοράς ή πώλησης ούτε άλλων συναφών προς αυτές όρων.

Επιπλέον, ως προ το κριτήριο του οικονομικού οφέλους, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι δεν προκύπτει οικονομικό όφελος για την Fissler, διότι οι προταθέντες και κριθέντες από την Επιτροπή παράνομοι συμβατικοί όροι δεν έγιναν δεκτοί από την καταγγέλλουσα και ουδέποτε εφαρμόστηκαν από αυτήν.

Δεδομένου ότι οι κριθείσες ως παραβάσεις ενέργειες της Fissler έχουν ήδη τερματισθεί σύμφωνα με τα παραπάνω όχι μόνο πριν την έκδοση της απόφασης, αλλά και πριν από την υποβολή καταγγελίας στην Επιτροπή Ανταγωνισμού στις 2/7/2010 από την καταγγέλλουσα, θεωρούμε εύλογο να εφαρμοστούν οι διατάξεις της παρα. β του άρθρου 24 του Ν. 13(Ι)/2008, ώστε η Καταγγελλόμενη να καταδικασθεί με αναγνωριστική απόφαση και να επιβληθεί στην

Καταγγελλόμενη η υποχρέωση να αποφύγει να επαναλάβει τις ως άνω συμπεριφορές στο μέλλον, στο πλαίσιο της νέας σύμβασης διανομής(άρθρο 24β)»

Συνεκτιμώντας τα πιο πάνω, η Επιτροπή σημείωσε τα εξής:

Στη βάση του άρθρου 24(1) καθώς επίσης και σύμφωνα με το άρθρο 42(1) του Νόμου, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να επιβάλει διοικητικά πρόστιμα συνεκτιμώντας τη σοβαρότητα, βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης. Η Επιτροπή ως εκ τούτου δύναται να ασκεί την εξουσία της στα πλαίσια που της ορίζει ο Νόμος και δεν δεσμεύεται από κατευθυντήριες γραμμές που δημοσιεύονται από την Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει ότι για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου θα ακολουθήσει τις υπό του Νόμου καθοριζόμενες παραμέτρους και θα συνεκτιμήσει τη σοβαρότητα/ βαρύτητα καθώς επίσης και τη διάρκεια της παράβασης.

Η Επιτροπή κατά την επανεξέταση του διοικητικού προστίμου, καθοδηγούμενη και συμμορφούμενη από το ευρήματα του Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με την απόφαση του ημερομηνίας 16/3/2021 επί της υπόθεσης αρ.1457/2018, με την οποία κρίθηκε ότι είναι επιτρεπτή: *«η χειροτέρευση της θέσης του προσφεύγοντος, όπως εν προκειμένω της αιτήτριας, με επιβολή, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης υψηλότερου διοικητικού προστίμου, νοουμένου όμως ότι τέτοια χειροτέρευση δεν προσκρούει στις γενικές αρχές διοικητικού δικαίου.»*, προχωρεί να εξετάσει κατά πόσο στη βάση των περιστατικών που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση δικαιολογείται η επιβολή υψηλότερου διοικητικού προστίμου, λαμβανομένου υπόψη πως το Διοικητικό Δικαστήριο με την υπό αναφορά απόφασή του είχε κρίνει πως η απόφαση της Επιτροπής ημερομηνίας 22/6/2018 (αριθμός απόφασης 22/2018) σε ότι αφορά το ζήτημα της αύξησης του διοικητικού προστίμου, έγινε χωρίς να δοθεί οποιαδήποτε επεξήγηση / αιτιολόγηση για την αύξηση αυτή.

Φύση και Σοβαρότητα Παράβασης

Η παράβαση του Νόμου από μέρους της FISSLER συνίσταται στην καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μέσω της επιβολής αυθαίρετων όρων συναλλαγής, ως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6(2) του Νόμου. Συγκεκριμένα οι αυθαίρετοι όροι που έχουν επιβληθεί είναι:

(i) οι πρόσθετες υποχρεώσεις που επιβάλλονται στην ALPHA ELECTRIC μέσω της Συμφωνίας και του προτεινόμενου επιχειρηματικού πλάνου, με τον κίνδυνο αυτή να απωλέσει την αποκλειστική διανομή σε περίπτωση μη εκπλήρωσης αυτών.

(ii) τα προτεινόμενα από τη FISSLER όρια πωλήσεων ανά κατηγορία προϊόντος και ο όρος για τερματισμό της συμφωνίας σε περίπτωση μη επίτευξης αυτών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το ενδεχόμενο μιας οικονομικής κρίσης στην αγορά, και

(iii) ο όρος για τη μη άσκηση ανταγωνισμού για περίοδο ενός έτους μετά τον τερματισμό της συμφωνίας και η επιβολή προστίμου σε περίπτωση αθέτησης της υποχρέωσης αυτής.

Μέσα από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτει ότι στοιχειοθετούνται σωρευτικά οι τρεις παράμετροι που απαιτούνται σε σχέση με την απαγόρευση της διάταξης του άρθρου 6(2) του Νόμου. Συγκριμένα, στοιχειοθετείται η ύπαρξη σχέσης οικονομικής εξάρτησης, η απουσία ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης και υπάρχει καταχρηστική εκμετάλλευση της εν λόγω εξάρτησης εφόσον επιβλήθηκαν στην ALPHA ELECTRIC από την FISSLER αυθαίρετοι όροι συναλλαγής.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι παραβάσεις του άρθρου 6(2) του Νόμου δεν συνιστούν ούτε πολύ σοβαρές αλλά ούτε σοβαρές παραβάσεις του Νόμου, αφού λόγω της φύσης της απαγορευτικής πρακτικής έχουν περιορισμένο αντίκτυπο στην αγορά. Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, η παράβαση, λαμβανομένου υπόψη των περιστάσεων που την περιβάλλουν, την φύση και την έκταση αυτής, χαρακτηρίζεται ως ελαφριάς μορφής.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό της αιτήτριας περί υπαίτιας συμπεριφοράς της καταγγέλλουσας, η Επιτροπή δεν συμφωνεί με αυτό τον ισχυρισμό αφενός γιατί, όπως αναφέρεται και από την ίδια FISSLER, η εταιρεία ALPHA ELECTRIC συμμορφώθηκε μετά τις υποδείξεις της και αφετέρου οι όροι που επιβλήθηκαν ήταν ετεροβαρείς, αφού περιόριζαν την ελευθερία της ALPHA ELECTRIC να ενεργεί ως μια ανεξάρτητη επιχείρηση η οποία έφερε παράλληλα τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο προώθησης των προϊόντων της FISSLER, δεδομένα που καθιστούν υπό τις περιστάσεις τους εν λόγω όρους συναλλαγής ασυνήθεις σύμφωνα με την ισχύουσα εμπορική πρακτική του χώρου και κατ' επέκταση αυθαίρετους. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι στην επόμενη συνεργασία της FISSLER, ήτοι αυτή με την εταιρεία E&G Electricplus, δεν επιβλήθηκαν τέτοιοι όροι παρόλο που η FISSLER πρώτη φορά συνεργαζόταν με την εν λόγω εταιρεία.

Σε σχέση με τις αναφορές των δικηγόρων της FISSLER περί μη ύπαρξης οικονομικού οφέλους για την FISSLER εφόσον οι όροι δεν έγιναν αποδεκτοί από την ALPHA ELECTRIC, δεν εφαρμόστηκαν, και κατ' επέκταση δεν προκάλεσαν οιονδήποτε αντίκτυπο ή ζημιά στην ALPHA ELECTRIC, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η καταγγέλλουσα ALPHA ELECTRIC στην προσπάθεια της να προσαρμόσει την επιχείρησή της σύμφωνα με τις ανάγκες της μεταξύ τους συνεργασίας, επένδυσε σημαντικά κεφάλαια, Διαπιστώνεται ακόμα και υπογραμμίζεται πως η εταιρεία ALPHA ELECTRIC δημιούργησε ένα μεγάλο δίκτυο πελατών ως αποτέλεσμα της μακροχρόνιας συνεργασίας με τη FISSLER (πλέον των 20 ετών), δεδομένης και της

παγκόσμιας φήμης των προϊόντων της FISSLER, επενδύοντας και σε πόρους, άλλα και σε προσπάθεια προώθησης των προϊόντων της Fissler στην αγορά.

Σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής οι όροι του επιχειρηματικού πλάνου που αφορούν τη διανομή (Distribution- όρος 3 του Collaboration Plan), παρουσίαση (Presentation- όρος 4 του Collaboration Plan) και προωθητικές ενέργειες των προϊόντων (Marketing- όρος 5 του Collaboration Plan) λόγω της έκτασης τους, της δεσμευτικότητας που είχαν (όρος 12.2. της Συμφωνίας) και των συγκεκριμένων χρονοδιαγραμμάτων που πρόβλεπαν για την υλοποίηση αυτών, είχαν ως αποτέλεσμα να περιορίσουν την ελευθερία της ALPHA ELECTRIC να ενεργεί ως μια ανεξάρτητη επιχείρηση η οποία ούτως ή άλλως έφερε τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο προώθησης των προϊόντων της FISSLER, δεδομένα που καθιστούν υπό τις περιστάσεις τους εν λόγω όρους συναλλαγής ασυνήθεις σύμφωνα με την ισχύουσα εμπορική πρακτική του χώρου και κατ' επέκταση αυθαίρετους. Επομένως, παρόλο που η συμφωνία δεν εφαρμόστηκε, εντούτοις η εταιρεία ALPHA ELECTRIC έχει υποστεί ζημιά λόγω επενδυτικών δαπανών που έκανε για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προσδοκίες και απαιτήσεις της FISSLER και εν τέλει απώλεσε την ουσιαστική της δραστηριότητα για πάντα.

Διάρκεια Παράβασης

Οι δικηγόροι της FISSLER αναφέρθηκαν ακόμα στο μικρό χρονικό διάστημα της παράβασης ισχυριζόμενοι: «*ότι οιαδήποτε τυχόν παράβαση ήταν στιγμιαία*». Εντούτοις, στη βάση των ενώπιον της Επιτροπής στοιχείων, προκύπτει ότι η επιβολή των αυθαίρετων όρων συναλλαγής έλαβε χώρα στις 26/10/2009 υπό τη μορφή Συμφωνίας. Η εν λόγω Συμφωνία που περιείχε του αυθαίρετους όρους συναλλαγής τερματίστηκε κατόπιν επιστολής της FISSLER ημερομηνίας 6/5/2010, με την οποία ενημέρωσε την ALPHA ELECTRIC για τον τερματισμό της συνεργασίας μεταξύ των δύο εταιρειών. Η Επιτροπή σημειώνει το γεγονός ότι καμία πρόταση δεν τέθηκε από πλευράς της FISSLER που να διαφοροποιεί τους αυθαίρετους όρους και καμία ανταπόκριση δεν υπήρξε από μεριάς της FISSLER που να υποδεικνύει την πρόθεση της να διαπραγματευτεί τους όρους της προτεινόμενης Συμφωνίας.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι παρά το γεγονός ότι η πρακτική που ακολουθήθηκε μέχρι τον τερματισμό της συνεργασίας των δύο εταιρειών ήταν στη βάση της μέχρι τότε συνεργασίας τους, χωρίς να εφαρμόζονται οι όροι της προτεινόμενης Συμφωνίας, εντούτοις κρίνει ότι υπήρξε καταχρηστική συμπεριφορά.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει ότι η χρονική διάρκεια της παράβασης δεν ήταν στιγμιαία αλλά διάρκεσε περίπου έξι μήνες, ήτοι από τις 26/10/2009 μέχρι τις 6/5/2010, η οποία χαρακτηρίζεται ως μικρής διάρκειας.

Η Επιτροπή, κατά την εξέταση του ύψους του προστίμου, εξέτασε τους ακόλουθους ελαφρυντικούς παράγοντες που τέθηκαν από το δικηγόρο της εταιρείας FISSLER:

(α) η παρούσα παράβαση είναι η πρώτη παράβαση από την εταιρεία FISSLER.

(β) αναφορικά με το γεγονός της μη εφαρμογής της συμφωνίας πριν από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής, η Επιτροπή σημειώνει ότι ο λόγος αυτός λαμβάνεται ως μετριαστικός παράγοντας μόνον όταν η απόφαση της επιχείρησης συνιστά θετική αντίδραση στην επέμβαση της Επιτροπής και άρα συνδέεται αιτιωδώς με αυτήν. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι τα ενωσιακά Δικαστήρια έχουν εκφράσει την επιφύλαξη τους να λαμβάνεται αυτό γενικώς ως μετριαστικός παράγοντας κάθε φορά που μια επιχείρηση παύει την παράβαση ταυτόχρονα με τις πρώτες ενέργειες της Επιτροπής. Η επιφύλαξη των ενωσιακών Δικαστηρίων έγκειται αφενός στο γεγονός ότι η παύση της παράβασης απλώς καθιερώνει την επιστροφή του παραβάτη σε νόμιμη συμπεριφορά και αφετέρου ότι μια τέτοια προσέγγιση και πρακτικά από μέρους των Αρχών Ανταγωνισμού θα μπορούσε να οδηγούσε στη μείωση της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού.² Συνεπώς, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που είχε ήδη τεθεί τέλος στην παράβαση πριν από την ημερομηνία των πρώτων ενεργειών της Επιτροπής, όπως στην προκειμένη περίπτωση.³ Εξάλλου, στην παρούσα περίπτωση το γεγονός της παύσης λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμείται σε ότι αφορά τη διάρκεια της παράβασης.

(γ) Αναφορικά με το θέμα εξέτασης από την Επιτροπή τυχόν προθυμίας, από μέρους της αιτήτριας, να ανταποκριθεί στη διερεύνηση της καταγγελίας εναντίον της, κάτι το οποίο θα έπρεπε να συνυπολογιστεί από την Επιτροπή για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής, η Επιτροπή σημειώνει ότι όλες οι επιχειρήσεις εναντίον των οποίων ασκείται έρευνα έχουν υποχρέωση να συνεργάζονται με την Επιτροπή όπως ρητά προβλέπεται στο Νόμο. Η συνεργασία των επιχειρήσεων με την Επιτροπή λαμβάνεται ως ελαφρυντικός παράγοντας μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις που δικαιολογούν την ανταμοιβή της αποτελεσματικής συνεργασίας με την Επιτροπή.⁴ Σχετικοί επί τούτου είναι οι δυνάμει του άρθρου 46 εκδιδόμενοι Κανονισμοί «*Σχέδιο Επιείκειας (Οι περί Απαλλαγής και Μείωσης του Διοικητικού Προστίμου*

² Βλέπε ενδεικτικά ΠΕΛ 27/9/2006, T-329/01, Archer Daniels κατά Επιτροπής (Γλυκονικό νάτριο), Συλλ. 2006, II-3255, σκέψη 277 και ΔΕΚ 19/3/2009, C-510/06, Συλλ. 2009 I-1843, σκέψη 150.

³ ΠΕΚ 8/7/2004, T-44/00, Mannesmannrohren κατά της Επιτροπής, Συλλ. 2004, II-223, σκέψεις 281, 283

⁴ Επισημαίνονται ως παράδειγμα η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση COMP/39.129 και οι Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23(2)(α) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (2006/C 210/02) όπου καταγράφεται: «*Το βασικό ποσό του προστίμου θα μπορεί να μειωθεί όταν η Επιτροπή θα διαπιστώνει την ύπαρξη ελαφρυντικών περιστάσεων όπως: [...] όταν η εμπλεκόμενη επιχείρηση συνεργάστηκε αποτελεσματικά με την Επιτροπή, πέραν του πεδίου εφαρμογής της ανακοίνωσης περί επιείκειας και πέραν των νόμιμων υποχρεώσεων της να συνεργαστεί.*». Κατά τον ίδιο τρόπο στις Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 9 του ν. 703/1977 της ΕΠΑΝΤ (12/5/2006) καταγράφεται ως ελαφρυντική περίπτωση «*όταν η επιχείρηση συνεργάστηκε αποτελεσματικά με την Επιτροπή, πέραν του πεδίου εφαρμογής του Προγράμματος Επιείκειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού.*»

σε Περίπτωση Συμπράξεων κατά Παράβαση του Άρθρου 3 του Νόμου ή/ και του Άρθρου 101 της ΣΛΕΕ (Σχέδιο Επιείκειας) Κανονισμοί του 2011 (Κ.Δ.Π. 463/2011))». Το Σχέδιο Επιείκειας είναι το νομικό πλαίσιο που ορίζει την επιεική μεταχείριση ή πλήρη απαλλαγή από διοικητικά πρόστιμα των επιχειρήσεων και/ή ενώσεων επιχειρήσεων που επιθυμούν να συνεργαστούν με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού για την αποκάλυψη μυστικών συμπράξεων, οι οποίες απαγορεύονται από το άρθρο 3 του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου και από το άρθρο 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την εφαρμογή του σχεδίου απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης από επιχειρήσεις που έχουν εμπλακεί σε μυστικές συμπράξεις. Συνεπώς, δεν μπορεί να εφαρμοστεί το εν λόγω σχέδιο αφού η παρούσα υπόθεση αφορά παράβαση του άρθρου 6(2) του Νόμου και όχι του άρθρου 3 του Νόμου.

Η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας επανεξέτασης, συνεκτιμώντας όλα τα ανωτέρω και, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων που την περιβάλλουν, αλλά και την φύση και βαρύτητα της παράβασης υπογραμμίζει τα ακόλουθα:

Η Επιτροπή κατά την επανεξέταση του διοικητικού προστίμου λαμβάνει υπόψη το γεγονός πως η εταιρεία ALPHA ELECTRIC στην προσπάθειά της να προσαρμόσει την επιχείρησή της σύμφωνα με τις ανάγκες της συνεργασίας της με την εταιρεία Fissler, επένδυσε σημαντικά κεφάλαια, και κυρίως δημιούργησε ένα μεγάλο δίκτυο πελατών ως αποτέλεσμα της μακροχρόνιας συνεργασίας με τη FISSLER (πέραν των 20 ετών), δεδομένης και της παγκόσμιας φήμης των προϊόντων της FISSLER. Ειδικότερα, προσαρμόσε την επιχείρησή και τις δραστηριότητες της, στις προδιαγραφές της FISSLER για όλη αυτή την εικοσαετή περίοδο της συνεργασίας τους. Τονίζεται επίσης εμφαντικά το γεγονός πως παρόλο που η συμφωνία δεν εφαρμόστηκε, εντούτοις η εταιρεία ALPHA ELECTRIC είχε υποστεί ζημία λόγω των επενδυτικών δαπανών που έκανε για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προσδοκίες και απαιτήσεις της FISSLER, ώστε να μην απωλέσει την αποκλειστική διανομή των προϊόντων της τελευταίας.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή έχει σημειώσει το περιεχόμενο της αλληλογραφίας μεταξύ των δύο εταιρειών από το οποίο προκύπτει ότι η FISSLER επεδίωξε την επιβολή νέων όρων για τη συνέχιση της συνεργασίας, χωρίς να δώσει περιθώριο διαπραγμάτευσης στην ALPHA ELECTRIC. Τούτο συνάγεται ιδίως από τις επιστολές που αντάλλαξαν οι εταιρείες FISSLER και ALPHA ELECTRIC ημερομηνίας 26.10.2009, 20.11.2009, 24.11.2009, 26.11.2009, 4.12.2009 και 14.12.2009. Η Επιτροπή σημειώνει ότι καθοριστικής σημασίας είναι η επιστολή της ALPHA ELECTRIC ημερομηνίας 14 Δεκεμβρίου 2012, με την οποία η ALPHA ELECTRIC επανέλαβε τις θέσεις της και αναφερόμενη στην επιστολή της ημερομηνίας 20 Νοεμβρίου 2009 δήλωσε στη FISSLER ότι δεν είχε λάβει καμία απάντηση σε σχέση με τις θέσεις της καθώς

επίσης και τους προβληματισμούς της αναφορικά με την προτεινόμενη Σύμβαση. Από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης ενώ φαίνεται ότι η FISSLER παρέλαβε την επιστολή της εταιρείας ALPHA ELECTRIC ημερομηνίας 14 Δεκεμβρίου 2012, εντούτοις αυτή δεν απάντησε, παρά μόνο κοινοποίησε στη ALPHA ELECTRIC με επιστολή ημερομηνίας 6 Μαΐου 2010 τη διακοπή της συνεργασίας τους, γεγονός το οποίο η Επιτροπή δεν μπορεί να αγνοήσει. Η συμπεριφορά που επέδειξε η εταιρεία FISSLER καταδεικνύει μονομερή επιβολή αθέμιτων όρων συνεργασίας, δεδομένο που πρέπει να αντανακλάται στον καθορισμό του ύψους του προστίμου.

Επιπρόσθετα, η ασυνήθης αυτή εμπορική πρακτική που ακολουθήθηκε από την Fissler, ως περιγράφεται στην απόφαση με αρ. 42/2012 αφορούσε μεταξύ άλλων στους όρους του επιχειρηματικού πλάνου που αφορούσαν τη διανομή (Distribution- όρος 3 του Collaboration Plan), παρουσίαση (Presentation- όρος 4 του Collaboration Plan) και προωθητικές ενέργειες των προϊόντων (Marketing- όρος 5 του Collaboration Plan) λόγω της έκτασης τους, της δεσμευτικότητας που είχαν σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας (όρος 12.2. της Συμφωνίας) και τα χρονοδιαγράμματα που πρόβλεπαν για την υλοποίηση αυτών. Η Επιτροπή επί τούτου διαπιστώνει πως οι πρόσθετες υποχρεώσεις που επιβάλλονταν μέσω του επιχειρηματικού πλάνου, καθώς και η υποχρέωση για επίτευξη συγκεκριμένων ορίων πωλήσεων ανά κατηγορία προϊόντος σε συνδυασμό με τον όρο τερματισμού της σύμβασης σε περίπτωση που αυτοί μειώνονταν κατά 10%, είχαν ως αποτέλεσμα να περιορίσουν την εμπορική και επιχειρηματική ελευθερία της ALPHA ELECTRIC, γεγονός το οποίο προσμετρά κατά τον υπολογισμό του διοικητικού προστίμου, εφόσον της επιβάλλονταν όροι που επηρέαζαν ουσιαστικά τον τρόπο δραστηριοποίησης της στην κυπριακή αγορά. Η Επιτροπή κρίνει πως δεν πρέπει να αγνοείται ακόμα πως η εταιρεία ALPHA ELECTRIC αποτελούσε κατά την υπό αναφορά περίοδο μια ανεξάρτητη επιχείρηση η οποία έφερε τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο προώθησης των προϊόντων της FISSLER, για 20 συναπτά έτη δραστηριοποιείτο και επένδυσε επί των προϊόντων της FISSLER και βρέθηκε αντιμέτωπη με νέους, μη συνήθεις όρους συναλλαγής υπό την «απειλή» τερματισμού της συνεργασίας τους σε περίπτωση μη τήρησης αυτών. Η εταιρεία ALPHA ELECTRIC ως μια ανεξάρτητη επιχείρηση θα έπρεπε να είχε τη δυνατότητα και ευελιξία να δραστηριοποιείται στην αγορά, στη βάση συνήθων εμπορικών όρων που τίθενται από τους κατασκευαστές και όχι αυθαίρετων όρων συναλλαγής που παραβίαζαν το δίκαιο του ανταγωνισμού. Όλα αυτά τα δεδομένα, σύμφωνα με την εκτίμηση της Επιτροπής πρέπει να προσμετρηθούν και να αντικατοπτρίζουν το ύψος του διοικητικού προστίμου.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επανεξετάζοντας και αξιολογώντας με πάσα λεπτομέρεια όλα τα πιο πάνω αναφερθέντα, ομόφωνα αποφασίζει πως δικαιολογείται στη βάση της νομολογίας⁵ η επιβολή αυξημένου διοικητικού προστίμου κατά ποσοστό {...}% σε σχέση με το διοικητικό πρόστιμο που επιβλήθηκε με την απόφαση αρ. 42/2012, ύψους {...}% επί του κύκλου εργασιών της εταιρείας FISSLER για το 2009 (ίδε απόφαση Διοικητικού Δικαστηρίου με αριθμό υπόθεσης 2056/2012 και ημερομηνία 12/9/2016): *«Εφόσον στις διαδικασίες ιεραρχικής προσφυγής, που εκ της φύσεως τους, αλλά και του σκοπούς τους, λειτουργούν προς προστασία τους διοικούμενου, είναι επιτρεπτή η χειροτέρευση της θέσης του προσφεύγοντος, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ή είναι επιτρεπτή η χειροτέρευση της θέσης του, εάν τούτο επιτρέπει ο νόμος, κρίνεται ότι, και σε διαδικασίες εξέτασης παραβάσεων από ιδιώτες, που η νομοθεσία δίνει εξουσία σε διοικητικό όργανο να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις και εν τη απουσία ρητής απαγορεύσεως εκ του νόμου, είναι δυνατή η χειροτέρευση της θέσης του προσφεύγοντος, όπως εν προκειμένω της αιτήτριας, με επιβολή, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης υψηλότερου διοικητικού προστίμου, νοουμένου όμως ότι τέτοια χειροτέρευση δεν προσκρούει στις γενικές αρχές διοικητικού δικαίου.»*

Η Επιτροπή σημειώνει ότι στο πλαίσιο του Νόμου και δη του άρθρου 24(α)(i) του Νόμου αρ. 13(Ι)/2008, προβλέπεται ως βάση υπολογισμού του διοικητικού προστίμου, που θα επιβληθεί σε κάθε επιχείρηση ο κύκλος εργασιών της που έλαβε χώρα κατά το έτος μέσα στο οποίο συντελέστηκε η παράβαση ή κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος και εν προκειμένω το 2009. Ο κύκλος εργασιών της εταιρείας FISSLER για το έτος που έληξε το 2009 ανερχόταν στα {...} ({...}).

Συγκεκριμμένα όλα τα πιο πάνω, η Επιτροπή ενεργώντας στη βάση του άρθρου 24(α)(Ι) και του άρθρου 42(Ι) του Νόμου και ασκώντας τη διακριτική της ευχέρεια στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας, και αφού έλαβε υπόψη τη φύση, τη διάρκεια και τη βαρύτητα/ σοβαρότητα της διαπιστωθείσας παράβασης του άρθρου 6(2) του Νόμου, ως ανωτέρω καταγράφεται, καθώς τις πιο πάνω περιγραφόμενες ελαφρυντικές περιστάσεις ομόφωνα αποφασίζει να επιβάλει στην εταιρεία FISSLER διοικητικό πρόστιμο ύψους {...}% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της για το έτος 2009 που ανερχόταν στα {...}.

Το διοικητικό πρόστιμο που η Επιτροπή ομόφωνα επιβάλλει στην εταιρεία FISSLER ανέρχεται σε €168.441,63 (Εκατό Εξήντα Οκτώ Χιλιάδες Τετρακόσια Σαράντα Ένα Ευρώ και Εξήντα Τρία Σεντ)

⁵ Απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου ημερομηνίας 16 Μαρτίου 2021 στην υπόθεση 1457/2018 FISSLERGMBH και Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού.

Η Επιτροπή καλεί την FISSLER GmbH όπως, μέσα σε είκοσι (20) ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης καταβάλει στην Επιτροπή το πιο πάνω διοικητικό πρόστιμο.

Λουκία Χριστοδούλου

Πρόεδρος της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού